

Werken mee aan dit nummer

Joke Vermeersch, Koenraad Depauw, Viviane Sorée, Marleen Schoenmaeckers, Joba Maréchal, Yves Verschaeren en Ellen Cornelis.

Illustraties

Leo www.leocartoons.be

Vormgeving

Gwapo www.gwapo.be

Druk

Geers Offset

© BOL-BUDIV, Gentbrugge, februari 2008. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, in fotokopie of anderszins, zonder voorafgaande toestemming van BOL-BUDIV. Aan de inhoud kunnen geen rechten worden ontleend.

In dit nummer:

Edito	2
BOL-BUDIV draait	3
Standpunt	4
PGB-experiment: nu of nooit?	5
Getuigenis: op de wachtlijst	6
Nieuws voor kandidaat-budgethouders	7
VFG	8
t-interim	9
Goede werkgever	10
Getuigenis: Goedele Devroy	12
Huis Onafhankelijk Leven	14
Weetjes	15
Ondersteuning gezocht	16

EDITO

KWALITEIT VAN BESTAAN

We zijn alweer aan een nieuw jaar begonnen! We wensen jullie allen een gelukkig, liefdevol en interessant jaar toe. We hopen hier een klein steentje toe bij te dragen door samen met jullie te vechten voor meer PAB's. Ook blijven we ijveren voor een wetgevend kader dat mensen toelaat hun leven kwaliteitsvol uit te bouwen.

Werken aan kwaliteit van bestaan heeft veel gevolgen. Niet alleen voor de regelgeving en de werking van de voorzieningen. Kwaliteit van bestaan speelt mee op het moment dat je je vraag naar ondersteuning stelt, en de hele tijd dat je ondersteuning krijgt. Actief werken aan kwaliteit van bestaan heeft een invloed op jouw leven, elke dag. Wie zijn leven kwaliteitsvol kan uitbouwen, krijgt vat op zijn eigen bestaan. Je kan je leven invullen zoals je het zelf wil. Deze keuzevrijheid zal zeker in het begin onzekerheid met zich meebrengen. Zowel bij degenen die mogen kiezen als bij een aantal ouders en betrokken familieleden. Het is daarom heel belangrijk dat je ondersteund wordt bij het verduidelijken en formuleren van de vraag, en bij het zoeken van de gepaste ondersteuning. Zo kan je die ondersteuning gebruiken voor de doelen die je zelf belangrijk vindt, en word je geholpen bij de administratieve verplichting die erbij hoort als je zelf je budget wil beheren.

We willen ook aandacht besteden aan het uitbouwen van een persoonlijk netwerk van personen met een handicap. Een netwerk is voor iedereen belangrijk, maar zeker voor mensen die geen familie hebben of geïsoleerd zijn. Het persoonlijk netwerk is een soort denktank van mensen die samen met de persoon met een handicap

nadenkt over wat hij/zij met zijn/haar leven kan aanvangen. Samen bekijken ze hoe die persoon zijn doelen, verwachtingen en dromen kan waarmaken, hoe naar andere oplossingen kan gezocht worden en hoe persoonlijke doelen kunnen bijgestuurd worden.

De kwaliteit van de ondersteuning heeft zeker een invloed op de kwaliteit van het bestaan, maar is niet hetzelfde. Kwaliteit van bestaan wordt bepaald door twee dingen bepaald: door de regelgeving, maar ook door alle betrokken actoren. Dit zijn de gebruikersverenigingen, de MDT's, de budgethoudersverenigingen, de voorzieningen, enz. Er zijn een aantal belangrijke aandachtspunten. Iedere ondersteuning moet de persoon met een handicap in staat stellen te leven zoals ieder ander, deel te nemen aan de samenleving/het buurtleven en keuzes te maken.

De ondersteuning moet vertrekken vanuit de

vraag, flexibel zijn en niemand uitsluiten op basis van soort of graad van handicap. De ondersteuning moet in de eigen leefomgeving gegeven worden en gericht zijn op het krijgen van controle op het eigen leven en het uitbouwen van belangrijke en duurzame relaties met anderen. De ondersteuning (assistentie/begeleiding, hulpmiddelen en aanpassingen) slaat een brug tussen de beperking van het individu en de samenleving. Op deze manier draagt deze ondersteuning bij tot het verminderen van iemands handicap. Het bepalen van enerzijds de ondersteuning bij dagbesteding en anderzijds de ondersteuning bij wonen zijn twee verschillende zaken die los staan van elkaar. Het bepalen van de ondersteu-

Viviane Sorée

BOL-BUDIV DRAAIT !

ningsnood en de hoeveel geld dat je krijgt om die aan te kopen, moet losgekoppeld worden van de keuze voor een bepaalde ondersteuning. Dit betekent dat de hoeveelheid geld per persoon even groot moet zijn, onafhankelijk van het feit of men nu kiest voor een PGB (=persoonsgebondenbudget), voor het inkopen van ondersteuning in een voorziening, voor een PAB om zelf assistenten aan te werven of voor een combinatie van beide.

BOL-BUDIV vindt het daarom heel belangrijk dat er onmiddellijk werk wordt gemaakt van het concreet maken van het PGB-decreet. Een belangrijk begin was het indienen van de PGB-resolutie. Voor de zomerperiode van 2007 dienden, onder invloed van GRIP, enkele Vlaamse parlementairen een resolutie in. De bedoeling was om de Vlaamse regering te stimuleren om het PGB-decreet uit te voeren. Begin december 2007 is deze resolutie aangenomen en heeft de Vlaamse minister van Welzijn, Steven Vanackere, beloofd alle punten van de resolutie volledig uit te voeren.

We kijken daarom met volle spanning uit naar de start van een PGB-pilootproject. Een dergelijk experiment moet vanaf de start begeleid worden door een stuurgroep waar de gebruikers een evenwaardige plaats innemen naast de andere betrokkenen. De bereidheid om te evolueren naar een PGB hangt grotendeels af van het resultaat van dit experiment. Een open en eerlijke dialoog tussen al wie erbij betrokken is, is dus heel belangrijk. Ben je als persoon met een handicap geïnteresseerd om PGB aan te vragen? Op p. 14 in onze nieuwsbrief lees je de manier waarop je dat kan doen.

Viviane Sorée

Voorzitster BOL-BUDIV

KOMEN EN GAAN

Zoals elke organisatie komen en gaan collega's. We moesten helaas afscheid nemen van Pavel Mamonov en Leen Van den Broeck. Zij worden vervangen door twee nieuwe sterke krachten die de administratie en organisatie zullen optimaliseren. De sollicitatieprocedures lopen...

ECHT GEFUSIONEERD

Op 19 december 2007 vond de officiële fusie plaats tussen BOL vzw en BUDIV vzw. Daarvoor kwamen beide Algemene Vergaderingen samen. Er was geen discussie, de samenwerking liep zo goed. Wel was er een lekker glas schuimwijn en heel wat documenten te ondertekenen. Zo'n fusie, dat is niet gemakkelijk.

BOL-BUDIV EN VFG

BOL-BUDIV en VFG tekenden een samenwerkingsovereenkomst. Budgethouders die lid zijn van BOL-BUDIV kunnen nu gratis lid worden van VFG als zij dit wensen. Om gratis lid te kunnen worden van VFG, moet je wel jouw lidgeld voor 2008 betaald hebben bij BOL-BUDIV en jouw infofiche bij de lidgeldbrief terugsturen. Wij doen de rest.

COACHING KRIJGT VORM

Het opzetten van PAB-coaching bracht ons dichterbij budgethouders. In 2007 gingen 105 coachinggesprekken door met Sabine en Gonda, de PAB-coachen. Zo leerden we dat heel wat startende budgethouders nog bitter weinig weten over PAB. Met wat hulp van de PAB-coach is dat echter vlug verholpen.

Door de uitbreiding van onze dienstverlening wordt alles voor BOL-BUDIV vzw administratief ook wat ingewikkelder: een systeem voor cliënten-afspraken, een opvolgingssysteem voor coaching, de facturatie enz. Het was niet allemaal evident. Maar het werkt!

WWW.ASSISTENTIE.NET

In december lanceerde BOL-BUDIV een nieuwe website voor zoekertjes: www.assistentie.net. Op deze website kunnen budgethouders en assistenten elkaar vinden en gemakkelijk zoekertjes plaatsen.

STARTERSDAGEN

We organiseerden de voorbije maanden negen startersdagen. We hadden er echter een aantal meer gepland. Deze infodagen konden niet doorgaan doordat de toekenningen van de nieuwe PAB's niet echt vlot verliepen. Vaak gingen bij het VAPH dan toch geen toekenningen de deur uit, ondanks eerder bericht. Het plannen van de startersdagen werd er niet gemakkelijker op. De startersdagen die wel doorgingen waren dan wel een succes.

ik zoek een onafhankelijke dienst die mij ondersteunt bij al mijn vragen.

Van het kastje naar de muur, een bekend verhaal voor veel personen met een handicap. Nergens in Vlaanderen bestaat vandaag een dienst die u kan en mag ondersteunen bij uw volledige traject als persoon met een handicap.

Het hebben van een handicap brengt vaak heel wat vragen met zich mee: Waar kan ik wonen? Wie zal ons zoontje met Down ondersteunen als wij er niet meer zijn? Naar welke school kan, wil en mag ik gaan? In welke instelling wil ik wonen en welke ondersteuning en onderdak zal ik daar krijgen? Welke hulpmiddelen heb ik nodig en worden die dan terugbetaald? Hoe maak ik vrienden? Waar vind ik lotgenoten? Waar kan ik toegankelijk uitgaan? Mag en kan ik werken?

ER SCHORT IETS AAN HET ANTWOORD

Het zijn de vragen van enkele tienduizenden personen met een handicap in Vlaanderen. Zij krijgen vaak een antwoord, maar aan dat antwoord schort vaak iets. Is hun vraag wel goed onderzocht? Achter één vraag schuilt immers vaak een meer ingewikkelde vraag die moeilijker te formuleren is. Met andere woorden: Vaak wordt een te eenvoudig antwoord gegeven en te kort stilgestaan bij de complexiteit van een problematiek.

Het antwoord duwt je ook al vaak in de richting van een bestaand zorg- en hulpmiddelenaanbod. Heel wat verschillende diensten zijn immers afhankelijk van aanbieders van zorg- en hulpmiddelen. Het resultaat is jammer genoeg vaak dat wie hulp vraagt een te beperkt antwoord krijgt, en dat heel wat andere mogelijkheden niet eens worden vernoemd. Het antwoord is bijna nooit een verheldering van de verschillende hulpvragen, en eindigt ook nooit in een antwoord via een toekomst- of ondersteuningsplan. Het antwoord is heel snel veel te concreet.

Het is te nemen of te laten.

Om een antwoord te vinden op je vraag, moet je soms eerst aan tien bellen trekken voor je bij de juiste organisatie terecht komt. Dat is vaak om moedeloos van te worden. Soms is dit een reden om te klagen over “de hulpverlening”.

ONDERSUBSIDIERING, VERSNIIPERING, VERZUILING EN DE BAKSTEEN

Deze vier begrippen zijn geen mooie woorden, wel de vier negatieve kenmerken van de sector voor personen met een handicap vandaag in Vlaanderen.

Ja, er moet veel meer geld geïnvesteerd worden in de sector voor personen met een handicap. Niet enkel in de wachtlijsten, maar ook in de huidige ondersteuning via voorzieningen en PAB's. Natuurlijk moet ondersteuning en zorg doelmatig worden aangepakt. Als we kijken naar de zorg in Vlaanderen is dit al zo.

Er zijn de voorbije decennia miljarden in een betere gezondheidszorg gepompt, met een schitterend resultaat. Veel meer mensen overleven een handicap bij de geboorte of na een ongeval. Dat is fantastisch, maar het zorgt ook voor veel meer mensen met een handicap. Nu moet de overheid ook beslissen iets voor deze mensen te doen. Laten wachten op ondersteuning vinden wij geen goede bezigheid. Personen met een handicap overleven vaak alleen, maar zij hebben ook recht op “een leven”: boeiende relaties, werken, zich ontspannen, wonen en deel uitmaken van de gemeenschap. En dat kost geld. Gelukkig is er geld. Zo had de Vlaamse Regering in 2007 € 700 miljoen over. Er bestaan heel veel organisaties voor personen met een handicap die hen ondersteunen als ze een vraag hebben. Zo bestaan er zelfs drie budgethoudersverenigingen voor 1350 budgethouders. Een nieuwe vereniging voor elke hulpvraag? Dat heeft verschillende oorzaken. Het is te wijten aan de organisaties zelf, aan een gebrek

aan visie, maar ook aan de subsidiereglementen die vaak verplichten zo te werk te gaan.

Verzuiling in Vlaanderen is een feit. Zo heeft elke “zuil”, bijvoorbeeld de katholieken, de socialisten,... zijn eigen diensten. Ook voor personen met een handicap. Dat maakt het er natuurlijk ook niet gemakkelijker op.

Een laatste kenmerk van de sector noemen wij graag “de baksteen”. Veel personen met een handicap willen graag blijven wonen in hun gezin, of dichtbij vrienden en familie, ook al hebben ze een handicap. Dat kan niet als je antwoord bestaat uit bakstenen huizen en tehuizen. Ook de overheid stimuleerde dit soort ondersteuning aan personen met een handicap, en dat doet ze nu nog. Zo zijn alle provinciale subsidiereglementen opgebouwd alsof het automatisch gaat om een nieuw op te richten voorziening. Binnen het VAPH is gelukkig sinds enkele jaren een tendens naar meer ondersteuning in de thuissituatie. Maar we hebben een verleden mee van instellingen die met overheidsmiddelen opgebouwd werden. Ook vandaag worden er nog nieuwe voorzieningen bijgebouwd.

TEKORT EN TEVEEL

Te weinig subsidies, versnippering, verzuiling en de baksteen in Vlaanderen zijn vier problemen die vandaag zorgen voor een zoektocht bij personen met een handicap en hun familie. Zij zoeken naar een geschikt antwoord op hun vele vragen. Slechts gedeeltelijk en met heel wat moeite vinden zij antwoorden. Een teveel aan organisatie, een tekort aan antwoorden.

NAAR EEN OPLOSSING?

Er is geen oplossing voor dit complex probleem. Om dit probleem binnen 8 jaar opgelost te hebben moet de overheid vandaag initiatieven starten. Er doet zich vandaag een belangrijke gelegenheid voor: het PGB-experiment.

Koenraad Depauw

PGB: NU OF NOOIT?

Visie

WAT IS HET PGB?

Mensen met een handicap hebben het recht om zelf te kiezen hoe zij hun ondersteuning willen organiseren. Al 1330 personen met een handicap doen dit met hun PAB. Nog 3900 anderen staan op de PAB-wachlijst. Het PAB is een budget waarmee je assistenten tewerk kan stellen. Het persoonsgebonden budget (PGB) is ruimer.

Met het PGB zou je alle geld krijgen dat is bedoeld om jou te ondersteunen. Niet enkel om je te assisteren, maar ook als je bijvoorbeeld een rolstoel nodig hebt.

Het PGB is een combinatie van het PAB, IMB (hulpmiddelen) en hulp die je kan aankopen in een voorziening of dienst. Eigenlijk komt het erop neer dat je een groot budget krijgt, waar je alles mee kan kopen wat je nodig hebt door je handicap. Het is ook overheidsgeld, net zoals het PAB, en ook bedoeld om je te helpen om onafhankelijk te kunnen leven.

WAAROM EEN PGB?

Er bestaan heel wat plaatsen waar mensen met een handicap terecht kunnen voor ondersteuning. Op de meeste van die plaatsen heersen heel wat regeltjes. Sommige van die reglementen zijn al heel oud, en veranderden niet mee met de tijd. Er wordt nog dikwijls gedacht dat mensen met een handicap best in een voorziening wonen. Ook binnen het PAB zijn er veel regeltjes. Je mag niet zomaar combineren met de voorziening die jij wenst. Je mag van je PAB geen hulpmiddelen betalen, je mag je PAB niet aan een instelling geven om een tijdje daar te gaan wonen, enz.

Daardoor krijgen veel personen met een handicap niet de ondersteuning die zij nodig hebben. Sommige mensen krijgen nu meer hulp dan ze nodig hebben, anderen krijgen te weinig. Met het PGB zou iedereen zorg op maat kun-

nen aankopen. Dan zullen ook de wachtlijsten korter worden omdat niemand meer hulp krijgt die hij niet nodig heeft. De bedoeling van het PGB is, net zoals bij PAB, dat je zelf meer controle kan uitoefenen over je leven. Ook als je kiest om van bepaalde voorzieningen gebruik te maken. Het geld gaat rechtstreeks naar jou, niet naar de plaats waar jij je ondersteuning inkoopt. Zo kan je zelf hulp aankopen

die jij nodig hebt. Op het moment dat je ze nodig hebt, bij een dienst naar keuze. In Nederland bestaat het PGB al lang, in België is dit nieuw.

WANNEER KOMT HET PGB?

Al van in 2001 bestaat er een decreet over het PGB. Maar het decreet moet nog uitgevoerd worden. Daarvoor zijn uitvoeringsbesluiten nodig die minister Vanackere zal moeten opmaken.

Minister Vanackere heeft verklaard dat er een experiment zal starten in september 2008. Verschillende universiteiten zullen tot februari voorstellen tot begeleiding kunnen indienen. De minister wil het experiment gebruiken om te evalueren voor wie het PGB iets goeds zou zijn. Daarom worden mensen uit verschillende doelgroepen aangesproken.

WAT VINDT BOL-BUDIV VAN HET PGB?

BOL-BUDIV vindt dat je niet op voorhand bepaalde groepen mag uitsluiten

van het PGB. Iedereen heeft het recht om te kiezen om op deze manier zijn eigen leven in te richten. Wie daar ondersteuning bij nodig heeft, heeft er ook recht op.

We vinden het belangrijk dat personen met een handicap de verantwoordelijkheid krijgen over hun eigen leven. Maar ook dat ze de verantwoordelijkheid over hun budget kunnen delen, als ze daar hulp bij nodig hebben. Met het

PGB krijg je plots veel geld in handen. Je moet er dan ook bij ondersteund worden om het geld op een goede manier te kunnen uitgeven.

Het PGB heeft ook voor de samenleving veel grote voordelen. Het is een manier om de wachtlijsten weg te werken. Het gaat nog meer uit van de vraag van de mensen, dan wat mogelijk is in het huidige zorgaanbod.

We hopen dat de timing van de minister ook de werkelijkheid wordt. We willen geen onnodige tijd verliezen

met allerlei studies. Het decreet is er nu al bijna 7 jaar!

BOL-BUDIV ijvert voor zorggarantie. Iedereen met een ondersteuningsnood moet ergens terecht kunnen waar die kan ingevuld worden. De minister belooft een uitgebreid overleg met iedereen uit de sector. We hopen dan ook betrokken te worden bij deze plannen. BOL-BUDIV pleit er ook voor om tijdens dit PGB-experiment een experiment te doen rond onafhankelijke vraagverduidelijking en trajectbegeleiding. BOL-BUDIV nam hiertoe stappen naar minister Vanackere met een concreet projectvoorstel.

Het mag ook niet bij een PGB-experiment blijven. We zullen de minister dan ook blijven aanporren om effectief zijn beloften waar te maken. Maar we hebben goede hoop, ook het PAB is ooit begonnen als een proefproject waar aanvankelijk alleen de gebruikers in geloofden!

Marleen Schoenmaeckers

OP DE WACHTLIJST: HOOPVOL EN AFWACHTEND

Ik ben kandidaat-budgethouder

"Ik werkte als coöperante in de ontwikkelingssamenwerking en reisde heel wat af. Eind 2003 werd ik oneerlijk door het lot getroffen. Na een ongeluk ben ik tetraplegisch geworden. Dit betekent dat ik totaal verlamd ben vanaf mijn borstkas. Na maanden revalidatie was ik dan ook heel bewust van mijn bijna totale afhankelijkheid en moest ik als 'een andere persoon' een nieuw leven beginnen. Ik dacht: 'k heb mijn hoofd er nog bij, ik ben er nog en dat is het allerbelangrijkste.' Vol levenslust, optimisme en vooral veel positivisme heb ik dan besloten alles zo goed mogelijk te regelen om volwaardig verder te kunnen gaan."

"Het eerste probleem volgde al snel: waar moest ik na het revalidatiecentrum naartoe? Al gauw bleek dat alleen gaan wonen alleen zou kunnen met een heel groot budget, wat ik niet had. Ik heb dan heel snel een PAB-aanvraag ingediend. Dat zou een ideale oplossing zijn! Vanaf eind 2004 kwam ik op de fameuze wachtlijst terecht. In juni 2005 moest ik het revalidatiecentrum effectief verlaten. Een hele uitdaging! Aangezien ik geen budget had, was ik verplicht om beroep te doen op mijn familie, vrienden en vrijwilligers."

"Dit zou allemaal maar tijdelijk zijn, want ik ging een PAB krijgen en dan mijn eigen assistenten aanwerven. Ik wilde vooral geen last worden voor mijn naasten. Met hen wilde ik leuke dingen doen. Assistenten zou ik in dienst nemen voor alle andere zaken."

Mijn dagelijkse planning ziet er zo uit:

"De verpleegster komt elke morgen voor mijn verzorging en plaatst me in mijn rolstoel. Rond de middag komt een polyvalente helpster mijn eten opwarmen, het bed opmaken, de was en strijk doen, afwassen en poetsen."

Af en toe gaan we samen inkopen doen, maar die 3 à 4 uren zijn heel snel om. Als ik dan toch iets anders wil doen overdag, een wandeling of zo, dan is dat ten kosten van mijn huishouden. Als ik naar de dokter moet, dien ik hulp te vragen aan de burens, de taxi-chauffeur, de secretaresse en de dokter. Soms vraag ik hulp aan eender wie, zelfs voorbijgangers, wat gevaarlijk kan zijn. Telkens sus ik mezelf door te zeggen: "Dit is maar tijdelijk, even volhouden: PAB komt eraan!" Rond 16u komt de kinesist. Daarna wacht ik op een familielid die na zijn werk langskomt, snel kookt, om dan samen te eten. 's Avonds komt de nachtoppas en de verpleegster zet mij terug in bed. Het was heel moeilijk om er nog eentje te vinden die nog om 21u wilde langskomen."

"De nachtoppassen zijn vrijwilligers die een forfaitair bedrag ontvangen met een laag maximum. Hierdoor kunnen zij niet langer werken en worden ze vaak veranderd. Zij assisteren mij 's avonds en ze zijn er voor het geval

dat ik tijdens de nacht iets nodig heb. Zij bereiden ook 's ochtends mijn ontbijt voor. In het weekend krijg ik geen personeel en komt meestal mijn familie en vrienden langs. Ik ben hun heel dankbaar voor de opoffering van hun kostbare vrije tijd. Ik voel me hier ook soms schuldig over. Maar dit is echt overmacht! Zodra ik PAB krijg, hebben ze allemaal een last minder. Ik zou dan eindelijk op zoek kunnen gaan naar nieuwe hobby's, aangepaste sporten, naar de film gaan, een concert bijwonen enz. zonder mij zorgen te maken over wie mij terug in bed gaat zetten, wie mij gaat assisteren of hoe ik er geraak."

In afwachting blijft ik zoeken naar alternatieven. Altijd maar afwachten en mij afvragen: "Wanneer kom ik aan de beurt? Wat gaan de prioriteiten zijn? Ga ik ook effectief een PAB krijgen? En vooral wanneer?" Dat afwachten en die twijfels zijn frustrerend.

Met een PAB ga ik terug kunnen 'leven' zoals ik zelf wil en niet 'overleven'. Bij gebrek aan beter, ben ik nu tevreden met al deze kleine beetjes, maar voor hoelang nog?"

Nadia,

staat reeds 3 jaar op de PAB-wachtlijst

Eind november 2007 stonden er circa 3.900 mensen op de wachtlijst voor een persoonlijk assistentiebudget (PAB). BOL-BUDIV is het wachten ook beu! In mei en juni 2008 plannen we nieuwe acties tegen de PAB-wachtlijst.

NIEUWS VOOR KANDIDAAT BUDGETHOUDERS

IK BEHOOR TOT DE PRIORITEITEN VAN 2007, MAAR IK HEB NOG GEEN PAB GEKREGEN. WANNEER MAG IK STARTEN?

In 2007 kregen reeds 131 personen het PAB toegekend. Het gaat om 62 personen die nog behoorden tot de prioriteiten van 2006 en 69 personen die behoren tot de prioriteiten van 2007. Begin 2008 zullen nog een 50 à 60 personen die behoren tot de prioriteiten van 2007 een PAB toegekend krijgen.

Een groep van maar liefst 150 personen behoort tot de prioriteiten van 2007, maar zal pas in september 2008 kunnen starten omdat er onvoldoende middelen beschikbaar zijn. Met andere woorden: het geld is op. 150 personen behorende tot de prioriteiten van 2007 kunnen ten vroegste starten in september 2008. Over de prioriteiten voor 2008 is nog niets bekend.

IK WIL GRAAG HET PAB AANVRAGEN OM TE KUNNEN ZEILEN: MAG DAT?

Het PAB is een hoeveelheid geld die je als persoon met een handicap kan krijgen van de overheid om je assistentie mee te betalen. De bedoeling is dat je een persoon in dienst neemt die je helpt met al die zaken die je, als je geen handicap had, zonder hulp zou kunnen. De assistent mag praktische, inhoudelijke en organisatorische hulp en/of ondersteuning bieden op vlak van: huishoudelijke, lichamelijke en dagactiviteiten en verplaatsingen. Een assistent kan jou dus gerust ondersteunen bij het zeilen. Jij bent degene die zeilt, de boot onderhoudt, noem maar op. Je assistent ondersteunt en helpt je bij die zaken die je daarin niet (goed) zelf kan doen. Op onze website, www.bol-budiv.be vind je ook getuigenissen van mensen die met hun assistent op reis gaan of andere hobby's uitoefenen. Goede vaart!

WIJZIGING AANVRAAGPROCEDURE VANAF 1 JANUARI 2008. WANNEER WORD IK INGESCHAALD?

Vóór 1 januari 2008 werd de PAB-aanvraag ingediend en werd je automatisch op de wachtlijst geplaatst. Het inschalingsverslag werd pas opgemaakt wanneer de kandidaat-budgethouder hiervoor een brief heeft ontvangen van de PAB-cel. Doorgaans waren dit enkel kandidaat-budgethouders die behoren tot de prioriteiten van dat jaar. De prioriteiten werden jaarlijks arbitrair vastgelegd door de Minister op basis van reeds beschikbare gegevens zoals bijvoorbeeld de categorie integratietegemoetkoming of verhoogde kinderbijslag waartoe de persoon behoort.

Vanaf 1 januari 2008 zal de PAB-aanvraag pas volledig zijn wanneer ook

het inschalingsverslag is opgemaakt en opgestuurd naar de PAB-cel van het VAPH. De Vlaamse Minister voor Welzijn zal zo een objectief en duidelijk beeld hebben van iedereen die momenteel nog steeds wacht op een PAB. De Minister kan dan beter bepalen wie eerst een PAB moet krijgen, om vervol-

gens nieuwe prioriteiten te kunnen vastleggen. Uiteraard zijn er veel kandidaat-budgethouders die hun aanvraag hebben ingediend vóór 1 januari 2008 en nog géén inschalingsverslag hebben laten opmaken. Het gaat in totaal over 2.500 personen. Dit jaar vindt dan ook een inhaaloperatie plaats: wie in 2006 een aanvraag indiende, zal rond 15 maart 2008 aangeschreven worden door de PAB-cel. Wie in 2007 een aanvraag indiende, zal rond 1 juni 2008 aangeschreven worden door de PAB-cel.

IK WORD BINNENKORT INGESCHAALD: WELK BUDGET MAG IK VRAGEN?

Bij de opmaak van het inschalingsverslag krijg je een hele reeks vragen. De computer berekent aan de hand van je

antwoorden automatisch het bedrag waarvoor je in aanmerking komt. Je kan dit terugvinden in het inschalingsverslag onder het luik "Ondersteuningsvraag" en dan "Budgethoogte waarvan de Deskundigencommissie zal vertrekken". Daarnaast kan je bij het luik "Gevraagd PAB" zelf een voorstel tot budget doen. Opgelet: het bedrag dat bij "gevraagd PAB" ingevuld wordt is best HOGER dan het bedrag ingevuld bij "Budgethoogte waarvan de Deskundigencommissie zal vertrekken". De Deskundigencommissie kan beslissen om je méér te geven dan waar je recht op hebt, maar kan je niet méér geven dan je vraagt.

Enkele voorbeelden:

1. Budgethoogte waarvan de Deskundigencommissie zal vertrekken: € 20.000. Gevraagd budget: € 10.000.

De Deskundigencommissie kan jou niet meer geven dan €10.000, ook al heb je recht op € 20.000.

2. Budgethoogte waarvan de Deskundigencommissie zal vertrekken: € 20.000. Gevraagd budget: €25.000.

De Deskundigencommissie kan op basis van het inschalingsverslag beslissen om jou tussen de € 20.000 en € 25.000 toe te kennen.

IK WORD BINNENKORT INGESCHAALD: WELK MDT KIES IK BEST?

BOL-BUDIV raadt aan dat je je inschalingsverslag laat opmaken door een PAB-MDT waar je reeds een dossier hebt. Dit is zowel voor jou als het MDT het meest eenvoudig: het team beschikt immers reeds over veel gegevens die van belang zijn voor het verslag. Je kan dus evengoed beroep doen op een PAB-MDT van een CLB van de school waar je gaat, of bij de sociale dienst van een revalidatiecentrum of van je mutualiteit. Een lijst van alle MDT's waar je terecht kan voor een inschaling is beschikbaar via www.vaph.be of neem gerust contact op met een helpdeskmedewerker van BOL-BUDIV.

HET TOV WERKT ROND

GEBRUIKSTOEGANKELIJKHEID !

In opdracht van de Vlaams minister voor Gelijke Kansen, Katleen Van Brempt, werkt het Toegankelijkheidsoverleg Vlaanderen (TOV), een project uit rond het thema 'gebruikstoegankelijkheid'. Het gaat hierbij om alle aspecten die te maken hebben met het gebruiken van de aanwezige infrastructuur en diensten. Immers, zelfs de afwezigheid van fysieke 'drempels' geeft geen garanties op een vlot en comfortabel gebruik ervan. Of anders gezegd: toegankelijkheid heeft met veel meer te maken dan 'ergens binnen geraken'.

Antwerpen (dichtbij station Antwerpen-Centraal). Een derde zal doorgaan op de rand van Oost- en West-Vlaanderen. Tot slot gaat er centraal in het land een vierde ronde door voor beroepskrachten (opvoeders, maatschappelijk werkers, assistenten,...). Hier zijn ook ouders van personen met een verstandelijke beperking welkom. Tussendoor gaan we drie gebouwen bezoeken met een kleiner groepje mensen met verschillende handicaps. Tot slot mag u nog een korte **vragenlijst** verwachten waarin we eveneens polsen naar knelpunten en mogelijke

We willen immers twee zaken bereiken:

- Een inventaris maken van alle aspecten die meespelen wanneer we praten over gebruikstoegankelijkheid.
- Aangeven aan welke condities mogelijke oplossingen moeten voldoen.

Van wie de informatie komt speelt dus minder een rol. Maar het spreekt voor zich dat personen met een handicap hier zelf de grootste inbreng kunnen (en wat ons betreft moeten) hebben.

ENKELE VOORBEELDEN

- Hoe vlot verloopt het inwinnen van informatie en is deze op zich toegankelijk voor iedereen: Informatie over hoe je ergens kan geraken, over waar je precies moet zijn, wanneer je ergens terecht kan, bij welke dienst je moet zijn, ... ?
- Het vinden van de weg naar en binnen het gebouw. Kan je de dienst die je nodig hebt makkelijk vinden? Hoe herkenbaar is de ingang, volstaat de bewegwijzering en is deze duidelijk, loop je eerder verloren in een gebouw of net niet, ... ?
- Straalt de wijze waarop een gebouw ontworpen is ook het gebruik ervan uit, of is hier weinig logica terug te vinden? Is het gebouw als het ware gemaakt om te gebruiken of vindt alleen de ontwerper er zijn weg?
- In hoeverre kan dienstverlening beperkingen inzake gebruikstoegankelijkheid overwinnen én tot op welke hoogte is dienstverlening een verantwoorde oplossing? Anders gezegd: in welke mate moeten mensen met een handicap zelfstandig, dus zonder hulp, infrastructuur kunnen gebruiken?
- Hoe veilig zijn gebouwen voor mensen met een handicap? Bijvoorbeeld in geval van ontruiming (brand, bomalarm,...).

Kortom: in hoeverre is het gemakkelijk (of moeilijk) om een - op zich toegankelijk gebouw effectief te gebruiken conform zijn bestemming?

EN DAARNA?

Op basis van alle ingewonnen informatie moeten na afloop van ons project oplossingen gevonden worden om de gevonden knelpunten zoveel mogelijk weg te werken. Hiervoor willen we samenwerken met het Vlaams Expertisbureau Enter vzw en Gelijke Kansen in Vlaanderen. We vinden het immers niet onze taak om (technische) oplossingen te zoeken, wel om aan te duiden waar het schoentje knelt. Of anders gezegd: 'Wat is er fout en hoe moet het dan wel?'.

WAT WILLEN WE PRECIES DOEN?

Het TOV maakte intussen een werkbare definitie op, die we in de loop van 2008 willen toetsen en verder verfijnen. Daarnaast zijn we op zoek naar knelpunten die gebruikers (personen met een handicap) ervaren wanneer zij allerlei diensten gebruiken, gebouwen bezoeken e.d. Hiervoor organiseren wij **4 gespreksmomenten**. Een eerste ging reeds door op 25 januari a.s. in 'De Blauwput' in Leuven. Een tweede bijeenkomst gaat door op 10 april tussen 13u en 16u in bibliotheek 'Permeke', De Conicplein 26, 2000

oplossingen. Uiteraard zijn ook al uw ervaringen welkom. Wil je ons meer vertellen? Mail naar bernard.daelman@vfg.be.

VOOR BUDGETHOUDERS EN ASSISTENTEN!

Enerzijds zijn we op zoek naar ervaringen van mensen met een handicap, zowel mensen met mentale, motorische als sensorische beperkingen, autisme, aandachtsmoeilijkheden als leerproblemen, maar anderzijds zijn ook ervaringen van persoonlijke assistenten welkom.

MEER INFORMATIE?

Hiervoor kan je terecht bij het TOV, p/a Sint Jansstraat 32-38 te 1000 Brussel of op 02/515.02.58 (vragen naar Yves Verschaeren of Bernard Daelman). Via mail op info@vfg.be. Inschrijven kan je via mail: bernard.daelman@vfg.be.

Het TOV is een door de Vlaamse minister van Gelijke Kansen erkend overlegplatform en aanspreekpunt inzake toegankelijkheid en mobiliteit.

Meer info op:
www.toegankelijkheidsoverlegvlaanderen.be

Nieuws van

exclusief voor iedereen

T-INTERIM HELPT BUDGETHOUDERS VLOT AAN EEN PERSOONLIJKE ASSISTENTE

Bij t-interim kunnen budgethouders terecht voor de hele administratieve rompslomp rond hun PAB. Zo kan t-interim helpen bij de zoektocht naar een persoonlijke assistente, de opmaak van de contracten, de uitbetaling van de assistenten, de arbeidsongevallenverzekering en alle nodige sociale documenten.

EEN BUDGETHOUDER EN EEN PERSOONLIJK ASSISTENTE GETUIGEN

MARC EN CECILE

Marc vertegenwoordigt zijn vrouw Cecile, zij is ALS-patiënte en kan ons moeilijk te woord staan. Cecile is sinds 1 december 2007 aangesloten bij BOL-BUDIV. Het was BOL-BUDIV zelf die hen motiveerde om via t-interim te werken. "Wij waren zelf op zoek naar een assistent, maar uit het dossier van het VAPH het interessant om via een interimkantoor te werken", zegt Marc. Al snel vond t-interim een dame die Cecile voor een 12-tal uren in de week kon bijstaan. Over de samenwerking met t-interim zijn Cecile en Marc heel tevreden. "Het gemakkelijke aan werken met t-interim is de administratieve vereenvoudiging. Wij krijgen wekelijks een factuur thuisgestuurd die we kunnen toevoegen bij de papieren voor het Vlaams Fonds. En onze persoonlijke assistente krijgt wekelijks een wedde uitbetaald. Wij worden altijd vlot verholpen door Debbie, uitzendconsulente PAB bij t-interim. De communicatie gebeurt meestal per e-mail en we krijgen heel snel een antwoord terug", vertelt Marc.

PETER EN CATHY

Peter en Cathy zijn de ouders van Marjoke en Jan. Beide kinderen hebben een mentale handicap. Cathy werkt sinds december 2007 als persoonlijke assistente via t-interim. "Ik werkte buitenshuis, maar dit was moeilijk te combineren met de zorg voor de kinderen. Naast Marjoke en Jan hebben we nog 2 kinderen. Via het systeem van PAB kan ik zelf voor mijn kinderen zorgen", vertelt Cathy. "In de buurt is een t-interimkantoor, wat het gemakkelijk maakt voor ons. Veel vragen hebben we niet, maar indien nodig kunnen we snel eens binnenspringen. Toen Cathy startte met de job als persoonlijke assistente volstond één belletje om alle papierwerk in orde te brengen!", zegt Peter.

Bedankt!

t-interim bedankt zijn budgethouders
en persoonlijke assistenten.

Laten we samen ook van 2008
een succesjaar maken!

exclusief voor iedereen.

www.t-interim.be

GOEDE WERKGEVER

TIP VAN EEN BUDGETHOUDER: PAB-INSPECTIE

Eén van de leden-budgethouders van BOL-BUDIV liet aan de helpdesk weten hoe een PAB-inspectie precies verloopt. De PAB-inspectrice kijkt de bewijzen van de indirecte kosten na, en vergelijkt de kostenstaten met de rekeninguitreksels van de PAB-rekening. Vervolgens gebeurt er echter ook een inspectie van de hulpmiddelen. We vroegen na of dit altijd de gang van zaken te zijn. Dit bleek inderdaad het geval, meer zelfs: momenteel gebeuren er enkel hulpmiddeleninspectie tijdens PAB-inspecties! De inspectie van de hulpmiddelen is bovendien onaangekondigd. Beeld je maar eens in wat voor een ongemakkelijk gevoel dit jou kan bezorgen: de PAB-inspectrice vraagt of ze even in je slaapkamer kan kijken of je weldegelijk gebruik maakt van een bepaald hulpmiddel. Je bent onvoorbereid en je slaapkamer is niet opgeruimd. Deze situatie werd aangekaart bij de PAB-cel van het VAPH. Sinds heden zullen dus ook inspecties van hulpmiddelen aangekondigd worden.

DOCUMENTEN: WAT BEWAAREN EN HOELANG?

Budgethouders hebben een hele stapel papieren te bewaren: kostenstaten, bewijzen, overeenkomsten, enz. Hoe lang moet die stapel papier eigenlijk bewaard worden? De kostenstaten en de daarbij horende bewijzen moet je voor het VAPH sowieso minstens 5 jaar bewaren. Voor alle andere documenten zijn er andere regels. De meest eenvoudige regel om zeker met alles in orde te zijn is dat je alles sowieso 5 jaar bewaard. Eén uitzondering: het arbeidsreglement moet bewaard worden zolang er assistenten in dienst zijn.

KORTING SECUREX 30 %

Budgethouders die lid zijn van BOL-BUDIV kregen in het verleden al 10 % korting op de arbeidsongevallenverzekering bij Securex. Vanaf heden kan deze korting uitgebreid worden naar maximum 30%, wanneer je bij Securex aangesloten bent bij de diensten (1) sociaal secretariaat, (2) arbeidsongevallenverzekering, (3) kinderbijslagfonds en (4) externe dienst voor preventie en bescherming op het werk. Voor meer informatie: neem contact op met je contactpersoon bij Securex of met een helpdeskmedewerker van BOL-BUDIV.

DIENTENCHEQUES: EEN SINTERKLAASGESCHENK VAN DE PAB-CEL

Alle budgethouders kregen op 6 december 2007 een sinterklaasgeschenkje van de PAB-cel. Vanaf heden mogen budgethouders de dienstencheques aangekocht met hun PAB inbrengen in hun belastingen. Opgelet: deze beslissing is niet retroactief. Budgethouders kunnen de dienstencheques dus pas voor de eerste keer inbrengen

in 2008, aanslagjaar 2007. Opgelet: budgethouders die, omwille van hun uitkering, geen belastingen hoeven te betalen kunnen deze dus ook niet inbrengen. Tenslotte kunnen dienstencheques aangekocht worden bij Sodexho, niet langer bij Accor Services. Je kan terecht bij Sodexho via www.sodexho.be of op het nummer 02 547 54 95.

KAN IK MET MIJN PAB OOK GAS, WATER EN ELEKTRICITEIT BETALEN?

Neen! Met je PAB kan je enkel assistenten vergoeden die jou, via een overeenkomst, ondersteunen bij allerlei taken en/of activiteiten die jij zelf niet (goed) (meer) kan. Je kan andere facturen, zoals gas, water en elektriciteit, niet betalen met je PAB. Je opent best een aparte bankrekening voor je PAB, zodat je een duidelijk zicht hebt op je PAB-rekening en je eigen bankrekening.

LOGEERFUNCTIE / KORTVERBLIJF?

Sinds 2007 is het mogelijk om met je PAB beroep te doen op de logeerfunctie en/of kortverblijf, dat door sommige voorzieningen wordt aangeboden. Wat is dat nu eigenlijk?

“In beide gevallen gaat het om opvang voor een korte periode. Een logeerdag geldt voor minstens 12 uren, overnachting inbegrepen. Logeren kan ook in het weekend en tijdens de vakanties. Het maximum is vastgesteld op 30 logeerdagen per jaar. (...)niet alle tehuizen en internaten bieden zo’n logeerfunctie. Zij die het wel doen, moeten jaarlijks een aanvraag doen om de logeerfunctie verder te zetten. Kortverblijf komt in praktijk op hetzelfde neer. Ook hier gaat het om opvang voor een korte periode, zowel overdag als ’s nachts, ook in het weekend en in de vakanties. (...) De tehuizen die kortverblijf aanbieden moeten maar om de vijf jaar hun aanvraag tot erkenning vernieuwen. Kortom: zowel logeren als kortverblijf zijn laagdrempelig en een heel soepele manier om opvang te krijgen in crisissituaties of als u om de een of andere reden een tijdje niet in uw normale omgeving kunt worden opgevangen. De gegevens van de instellingen die logeerfunctie of kortverblijf aanbieden, vindt u op www.vaph.be, onder de rubriek Wonen en opvang.”

Uit: Handblad, VAPH, nr. 32, december 2007.

BEN IK VERPLICHT OM HET WOON-WERK-VERKEER VAN MIJN ASSISTENT TE VERGOEDEN?

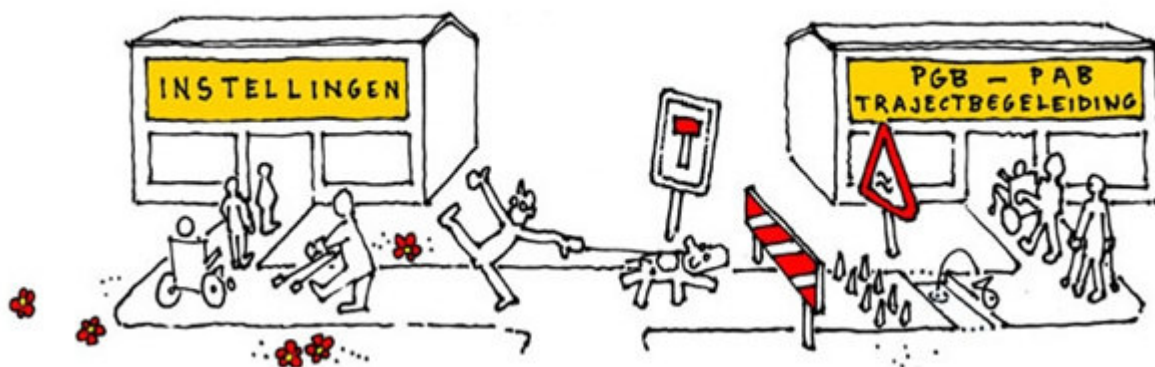
Een budgethouder nam contact met onze helpdesk met de vraag of hij verplicht is een woon-werk-vergoeding te betalen aan een assistent die in dienst is met een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur. Het antwoord luidt als volgt: “Een werkgever kan een bijdrage doen in de onkosten die werknemers maken om zich van hun woonst naar hun werk te verplaatsen. Neemt de assistent elke werkdag het **openbaar vervoer** om te gaan werken, ben je als budgethouder (werkgever) **verplicht** om een vergoeding te voorzien. Komt de assistent met diens **eigen wagen**, dan ben je **niet verplicht** om een woon-werk-vergoeding te betalen.

PGB AANVRAGEN

Minister Vanackere over het eerste proefproject PGB in “Handblad (nr. 32, december 2007): “PGB betekent dat de cliënt een budget krijgt, bijvoorbeeld in de vorm van een voucher, om zelf zorg in te kopen bij een instelling naar keuze. “Dat levert waarschijnlijk een beter resultaat op dan een meer aanbodgestuurde zorg en het is niet eens duurder, integendeel. Maar we willen het PGB ook niet halsoverkop invoeren.” Eén van de zaken die het proefproject duidelijk moet maken, is voor wie het PGB een geschikt middel is, en voor wie niet—want een dergelijk systeem vraagt een zekere zelfstandigheid, en niet alle mensen met een handicap kunnen of willen dat opbrengen.”

PGB-aanvragen worden nu reeds geregistreerd. Stel je vraag schriftelijk of via mail ter attentie van de PAB-cel. De PAB-medewerkers zullen deze aanvragen registreren in hun informatie-applicatie.

www.bol-budiv.be
www.persoonsgebondenbudget.be

“IK BEN EEN GELUKKIG MENS, MEESTAL”

Als tiener al wilde ze journalist worden, en ze noemt zich bezeten door haar werk. Als ze na lange uren in de Wetstraat thuis komt, wacht haar daar haar ook nog veel werk in de vorm van een bijzonder kind. Politiek journaliste Goede Devroy vertelt over verlies, keuzes en gelukkig zijn.

“Ik heb altijd een interessant beroepsleven gewild, een job die een verschil kan maken. Televisiejournalist is een druk bestaan, zeker als je je op politiek toelegt, maar ik vind het een voorrecht dat ik deze job mag doen. Al moet ik elke dag compromissen sluiten. Mijn zoon Quinten is geboren met een chromosoomafwijking. Daardoor heeft hij een heel sterke mentale achterstand. Hij kan moeilijk stappen, en spreken zal hij waarschijnlijk nooit kunnen. Hij is negen, maar hij heeft de ontwikkeling van een kind van hooguit een jaar. Voor Quinten zorgen is veel werk. Hem te eten geven bijvoorbeeld duurt al gauw drie kwartier, en dat drie keer per dag. Ik kan hem niet zeggen ‘eet eens wat sneller, ik moet gaan werken’. Een ongeduldig mens als ik leert daar veel van.”

“Quintens afwijking is heel uitzonderlijk. Na de bevalling kwam de kinderarts binnen met een bezorgd gezicht, maar ze wist niet wat er met hem scheelde. De onderzoeken zijn allemaal normaal, dus het zal wel door de moeilijke bevalling komen.” Maar we voelden dat er iets niet klopte. Hij huilde ook dag en nacht. Vijf maanden lang hebben we veel dokters gezien die allemaal zeiden: “Hij heeft een ontwikkelingsachterstand, maar ik vind geen oorzaak, dus het zal wel in orde komen.” Tot ze bij Menselijke Erfelijkheid op Gasthuisberg ontdekten wat er mis was. Een stukje chromosoom 11 te veel en een stukje chromosoom 14 te weinig. De mededeling werd gedaan

door een maagdarmspecialist omdat we daar toevallig een afspraak hadden voor Quinten. Die man was duidelijk bang om het slechte nieuws te brengen: “Er is een chromosoomafwijking, maar je moet je geen zorgen maken, het is niet erg.” Wij wisten dat onder meer het Downsyndroom veroorzaakt wordt door een chromosoomafwij-

een aanvaarding wordt. Voor je stopt met jezelf te pijnigen over hoe het anders had kunnen zijn. Vandaag kan ik zeggen dat ik een tevreden mens ben. Ik ben gelukkig. Meestal. Want ondanks de beperkingen in mijn leven, ben ik vrij om eigen keuzes te maken. Mensen zeggen soms: “Zou je geen rustiger werk kiezen? Zou je Quinten

king. We waren onmiddellijk erg ongerust: “Dat klinkt heel ernstig!” Maar die arts hield vol. Volgende week zal de geneticus van menselijke erfelijkheid alles uitleggen, maar er is niets om je slaap voor te laten.” Natuurlijk wilden we niets liever dan dat geloven. Een week later was de schok des te groter, toen de geneticus plompverloren uitlegde dat Quintens mentale handicap nog veel erger was dan het Downsyndroom. Je ziet je wereld dan voor je ogen aan scherven vallen.’

VRIJ OM KEUZES TE MAKEN

“Nu ben ik blij dat Quinten er is. Ik zie hem doodgraag en ik mis hem wanneer hij er niet is. Maar het heeft jaren geduurd voor ik dat kon zeggen. Het duurt een tijdje voor je opstandigheid

niet in een instelling laten wonen? Maar ik kies voor mijn leven zoals het is. Ook al is het zwaar, ik ben blij dat Quinten zoveel kan zien en dat hij gelukkig is.

En ik ben bezeten door mijn werk. Als televisiejournalist ben je een toeschouwer op de eerste rij. Je ziet hoe beslissingen tot stand komen en maatschappelijke keuzes gemaakt worden. Het is ook best spannend. Je staat op en je weet niet wat je die dag te wachten staat. Je weet ook niet wanneer je thuis zal komen, dat is soms minder leuk. Niet alleen de onderhandelaars, ook heel wat politieke journalisten lijden stilaan aan uitputtingsverschijnselen. Politiek is een keiharde wereld waar je constant op je tellen moet passen. Fysiek en mentaal zeer uitputtend.

HIJ GAAT VOOR

“Quinten woont de ene week bij zijn papa, de andere week bij mij. In de weken dat Quinten bij mij is, probeer ik mijn werkdagen binnen redelijke grenzen te houden. Dat is niet altijd gemakkelijk. Ik moet vaak neen zeggen op mijn werk. Maar hij gaat voor. De andere week ben ik bereid om de hele nacht te werken als dat nodig is. Op weekdagen komt Quinten rond vijf uur thuis van de dagopvang. Dan ben ik er nog lang niet.

Dankzij Quintens persoonlijke assistentiebudget (PAB) kunnen we hulp in huis betalen om hem 's avonds een paar uur op te vangen. We hebben dat budget een paar jaar nu, zonder zou het onmogelijk zijn om Quinten thuis te laten wonen. In het weekend gaan mijn zoon en ik vaak zwemmen en snoezelen. Quinten vindt dat heerlijk en voor een uitgeputte ouder is dat wel eens een rustpunt. Ik geniet van de weekends met mijn zoon. Al is het intensief, het is fijn om voor hem te mogen zorgen. Maar soms ben ik ook blij als hij 's maandags naar zijn papa gaat en ik zonder schuldgevoelens naar vrienden kan.

Een van mijn zussen was ook ernstig mentaal gehandicapt, ernstiger nog dan Quinten. Puur toeval, er is geen enkel verband tussen Quintens handicap en die van haar. Wij waren met zeven thuis en PAB's bestonden nog niet. Vanaf haar vierde leefde mijn zus in een instelling, honderd kilometer van huis. Op zondag reden wij dat hele eind om haar te bezoeken. Zij was altijd heel stilltjes, maar er woonden in die instelling ook kinderen en volwassenen die soms agressief waren en die me als kind erg bang maakten. Nadat Quinten er was, hebben mijn moeder en ik heel veel gepraat over

mijn zus. Honderden keren heeft mijn moeder verteld over de moeilijke dag dat zij haar naar de instelling bracht. Mijn moeder zag mijn zus enorm graag, net zoals haar andere kinderen. Die handicap maakt geen enkel verschil. Toen mijn zus op haar éénnentwintigste plots stierf, was mijn moeder ontroostbaar.

Ooit komt de dag dat ook Quinten

gelukkig kind. Toen hij drie was, hebben we hem een weekje in een instelling laten logeren, zodat we eens op vakantie konden. Hij had er elke dag gehuild, terwijl hij dat normaal nooit doet. Hij had ons blijkbaar gemist. Sindsdien is hij altijd thuis geweest.”

HET KOMT WEL GOED

“Gezonde leeftijdsgenootjes van Quinten kunnen lezen en schrijven, voetballen, moppen vertellen en een grote bek opzetten. Onvoorstelbaar! Er is een periode geweest dat ik het moeilijk vond om mijn vrienden te zien met gezonde kinderen van zijn leeftijd. Ik werd gewoon jaloers. Verschrikkelijk, maar het gaat niet over. Een vriendin van me heeft een zoon die maar enkele uren eerder is geboren dan Quinten. Hem zien is nog altijd erg emotioneel. Jaloezie is dat al lang niet meer, enkel nog een confrontatie met wat had kunnen zijn.

Meestal ben je in je omgeving de enige met een kind dat zo anders is. En hoe medelevend je vrienden en familie ook zijn, je voelt je in het begin erg geïsoleerd.

Wij zijn een tijdje in een ouder-gespreksgroep geweest. Met lotgenoten praten doet heel veel deugd. Alleen tegen hen durf je te zeggen hoe het echt voelt. En het geeft heel veel kracht andere mensen te kennen die voor dezelfde opgave staan en dat ook doen.

Als ik met mijn grote jongen ergens ben, komen ouders van een gehandicapt baby'tje soms vragen hoe ik alles verwerkt heb. Ik ben blij dat ik dan kan zeggen: “Het duurt lang en het is heel zwaar, maar uiteindelijk komt je leven wel weer goed.” En dat is ook zo. Het wordt niet perfect en het wordt niet zoals je gehoopt had, maar het komt goed op een andere manier.”

Bron: De Bond—21 december 2007

naar een instelling moet. Dat is onvermijdelijk. Ik weet niet hoeveel jaar dat moment nog van ons verwijderd is, en ik probeer er niet aan te denken. Met een kind als Quinten leer je van dag tot dag te leven. Plannen maken voor de toekomst is niet evident. Zo lang het kan, blijft hij thuis. Quinten kan niet spreken, maar je leest de pure emoties van zijn gezicht af. Als hij 's avonds thuis komt, straalt hij van blijdschap. Hij lacht en roept, een levendige brok enthousiasme. Het is een heel

HUIS ONAFHANKELIJK LEVEN (H.O.L.)

UW GIFT VOOR HET HUIS ONAFHANKELIJK LEVEN?

BOL-BUDIV was een kleine organisatie met een grote wil: de wereld van personen met een handicap veranderen zodat zij thuis, onafhankelijk van een instelling, en inclusief, in de samenleving, kunnen leven. Er is vooruitgang geboekt. Het PAB is populair. Zo'n 1350 mensen maken er gebruik van en 3900 mensen wachten nog op hun PAB.

Als kleine organisatie had BOL-BUDIV vaak geen of erg weinig subsidies. Door de vele giften van sympathisanten, bedrijven en service-clubs kon BOL-BUDIV blijven bestaan, het PAB doen groeien en optimaliseren.

BOL-BUDIV is vandaag een middelgrote vzw geworden met verschillende vormen van dienstverlening. Dat kon enkel door een betere subsidiëring door de overheid. Die was noodzakelijk en is er gekomen. Ook vandaag blijft BOL-BUDIV voor een groot deel afhankelijk van giften. De steun die wij van verschillende service clubs en bedrijven kregen in 2007 was ongelooflijk.

BOL-BUDIV is vandaag jong volwassen. Zoals elke jongere gingen wij op zoek naar een eigen stek: een centraal gebouw om onze kantoren in onder te brengen. Vandaaruit zullen we onze activiteiten verder coördineren, ook naar toekomstige lokale kantoren toe. Het Huis Onafhankelijk Leven wordt ons onderkomen voor de komende jaren. Het wordt ook een plaats waar we opleiding, vorming en trainingen geven aan nieuwe budgethouders en hun assistenten. Dit huis is echt een nood-

zaak. Elk jaar verdubbelt namelijk de dienstverlening. Dit brengt vandaag reeds huisvestingsproblemen met zich mee. We zitten steeds te krap. Een eigen huis van voldoende omvang zal dit probleem oplossen.

CONVENT TEN HOVE

In het Begijnhof te Sint-Amandsberg (Gent) vonden wij een prachtig te restaureren convent. Het Begijnhof werd in 1873 gebouwd. Het ontwerp is van

architect Arthur Verhaegen die het begijnhof opvatte als een middeleeuwse ommuurde stad. Het Begijnhof gaf onderdak aan een zeshonderdtal begijntjes. Vandaag is het begijnhof beschermd als monument en uitgeroepen tot deel van het werelderfgoed. Verschillende organisaties voor personen met een handicap vonden reeds onderdak in het Begijnhof.

NR. 31

In samenwerking met de beheerders van het begijnhof wordt pand nr. 31 gerestaureerd. Op 1 januari 2010 moeten de werken zijn afgerond en kan BOL-BUDIV het gebouw in gebruik nemen. Het wordt een grondige restauratie die enkele honderdduizenden euro's zal kosten. Het pand telt na de gelijkvloers nog twee verdiepingen en wordt volledig toegankelijk gemaakt. Er komt dus ook een lift.

HOE KAN U ONS STEUNEN?

Met uw steun kunnen onze plannen waarheid worden. Wij zijn daarom op zoek naar alle mogelijke vormen van steun.

Graag hadden wij natuurlijk uw financiële steun ontvangen. Daarom hebben we een fonds opgericht waar u kan storten. Uw gift kan u storten op rekeningnummer van: 755-4435382-13. Giften zijn fiscaal aftrekbaar vanaf € 30 per jaar.

We zijn ook op zoek naar steun in natura: baksteen, sanitair, elektriciteitskabels, vloeren, verf, lift, gereedschap, keuken, veranda, terras, tuinonderhoud enz. We zullen het allemaal nodig hebben. Misschien kan u ons hierbij helpen?

Bedankt!

Infodag "Wat is PAB?"

19 april 2008

CC Oud Gasthuis Asse

Voor iedereen die
geïnteresseerd is in PAB.

Inschrijven op:

helpdesk@bol-online.be

Tel: 09/324.38.77

Vlaamse regering verhoogt budget PAB's jaar na jaar

De Vlaamse regering trekt steeds meer geld uit voor de persoonlijke assistentiebudgetten (PAB's). In 2007 ging het om ruim 38,1 miljoen euro. Dat is twaalf keer meer dan de 3 miljoen euro waarmee de PAB's het bij hun start in 2001 moesten stellen. Dat blijkt uit het antwoord van Vlaams minister van Welzijn Steven Vanackere (CD&V) op een schriftelijke vraag van Bart Van Malderen (sp.a).

TE KOOP:

TWEE APPARTEMENTEN MET OMKADERING IN HERENTALS

Twee appartementen te koop met omkadering in Herentals. Buiten het appartement is er nog een gemeenschappelijke ruimte met buitenterras en een fietsen— en/ of bromfietsberging. Er is ook een waskelder met gemeenschappelijke wasmachine en droogkast. Prijs is overeen te komen met de eigenaar. Eigenaar wenst geen winst te maken op de appartementen. De prijs wordt berekend op basis van de kostprijs van de bouw en afwerking.

Bent u geïnteresseerd in dit appartement?

Neem dan contact op met:

Chris Robbroeckx

Tel: 014/71.02.76

Email: c.jamin@pandora.be

Gratis Inkomticket

voor 2 volwassenen – kinderen gratis

kangoeroebeurs

voor kinderen met een handicap
Beurs rond aangepast materiaal

vrijdag

25/04/08

13u – 19u

zaterdag

26/04/08

10u – 18u

Gemeentehallen Merelbeke

Meer info: www.dekangoeroe.be

Kangoeroebeurs

op vrijdag 25 april en
zaterdag 26 april

Geïnteresseerden in deze hulpmiddelen- en informatiebeurs kunnen via De Kangoeroe een gratis inkomticket ontvangen.

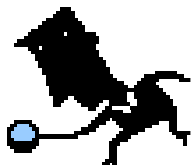
Meer info: www.dekangoeroe.be

Zoekertjes

ONDERSTEUNING

GEZOCHT

Werking vacatures

Op de volgende pagina's vindt u een kleine selectie van assistenten. Uitgebreide zoekertjes vindt u terug op onze website **www.assistentie.net**.

Begin november zijn we gestart met deze nieuwe website. U kan uw zoekertje daar zelf plaatsen. U kan er op zoek gaan naar assistenten. U kan er ook zelf uw gegevens achterlaten. Zo kunnen assistenten die op zoek zijn naar werk, u contacteren.

Er zijn op dit moment zoekertjes te vinden van 62 budgethouders en 120 assistenten. Iedereen die thuis internet heeft, kan zelf een zoekertje ingeven. Dat komt dan onder het luik 'vacatures van budgethouders'.

We vragen u dan een aantal gegevens die belangrijk zijn om een geschikte assistent te vinden. U moet er zeker op letten dat u de juiste informatie geeft. Als u duidelijk zegt wie u bent en wat u belangrijk vindt, hebt u meer kans om een geschikte assistent te vinden.

U kan zelf op zoek gaan naar een assistent door links 'ik zoek een assistent' aan te klikken. Daarna duidt u de provincie aan waar u woont. U krijgt dan automatisch een lijst. Om het hele profiel te zien van de assistenten die zich aanbieden, klikt u op 'meer details'. Kom regelmatig nog eens kijken, er bieden zich nog elke dag nieuwe assistenten aan!

Als u niet graag wil dat uw telefoonnummer of uw mailadres op internet komt, kan u ook aankruisen dat u het contact via BOL-BUDIV wil laten verlopen.

En als het u niet lukt om assistenten te vinden, kan u ook nog steeds een beroep doen op PAB-coaching.

Veel succes!

Marleen Schoenmaeckers

Zoekertjesverantwoordelijke BOL-BUDIV

ANTWERPEN

Christiane uit Temse

Cursus PAB/ADL gevolgd via VDAB

Tel: 03/711.07.09

Werner uit Bornem

Technische achtergrond, computerkennis en EHBO-cursus

Tel: 03/899.37.21

E-mail: werner.isabel@telenet.be

Nathalie uit Westerlo

Wenst te werken met kinderen/jongeren

GSM: 0495/48.37.72

Email: sprengersn@gmail.com

Om uit Mechelen

GSM: 0494/78.21.57

omhadnan@hotmail.com

Simonne uit Brasschaat

Rijbewijs en auto, zoekt deeltijds werk

Tel: 03/651.92.45

Email: simonnedebrabander@yahoo.com

WEST-VLAANDEREN

Mieke uit Wevelgem

Rijbewijs B en eigen wagen

GSM: 0479/35.19.50

Email: lieven.delputte@belgacom.net

Tine uit Diksmuide

Ervaring als persoonlijk assistent. Met rijbewijs B en eigen wagen.

Charlotte uit Oostende

Laatste jaar jeugd-en gehandicaptenzorg. Zoekt werk vanaf maart.

GSM: 0493/03.20.57

Mieke uit Kuurne

Ervaring als persoonlijk assistent.

GSM/ 0479/35.19.50

Email: lieven.delputte@belgacom.net

Nathalie uit Brugge

Ervaring als persoonlijk assistent. Zoekt deeltijds werk.

Tel: 050/37.62.11

Email: nathalie.vanhulle@skynet.be

OOST-VLAANDEREN

Yvette uit Destelbergen

5 jaar ervaring als persoonlijk assistent. Rijbewijs.

GSM: 0476/78.09.90

Erika uit Lochristi

Wenst als stagiaire te werken voor haar studies Opvoedster A2, eventueel gedeeltelijk vrijwillig

GSM: 0472/57.37.21

Email: erika.gentils@telenet.be

Isabelle uit Zomergem

GSM: 09/372.01.58

Email: isabellevdvelde@hotmail.com

Katja uit Zelzate

Opvoeder. Ervaring met kinderen en volwassenen met een mentale beperking.

GSM: 0486/02.98.21

Email: dolfijn_katjatje@hotmail.com

Zoekertjes

Sabrina uit Sint-Laureins

Opleiding gevolgd bij Mentor.

GSM: 0499/60.84.34

Email: sabrinatollenaere@hotmail.com

Stephanie uit Aalter

Zelfstandige opvoedster A2.

GSM: 0497/65.66.23

Email: dhooge.stefanie@telenet.be

Katleen uit Oostakker

Logopediste, ervaring met mensen met verstandelijke beperking, rijbewijs en kennis van SMOG.

GSM: 0476/37.99.62

Email: wim.moermanl@telenet.be

Marc uit Geraadsbergen

Ervaring als persoonlijk assistent. Opvoeder A1.

Tel: 054/43.84.69

Email: geedts@hotmail.com

LIMBURG

Deborah uit Bilzen

Polyvalent verzorgende met ervaring bij oudere mensen.

GSM: 0484/123.159

Email: cielen_vancauter@hotmail.com

Joke uit Tongeren

Ervaring als persoonlijk assistent en werkt in het onderwijs.

GSM: 0498/16.57.31

Email: jokelambrechts@euphony.net.be

Ann uit Houthalen

Ervaring als ADL assistente.

GSM: 0472/90.13.95

Email: ann.schepers@tele2.be

Annelies uit Overpelt

Ervaring met personen met een handicap.

GSM: 0498/15.20.27

Email: vos.annelies@hotmail.com

VLAAMS-BRABANT

Laurence uit Etterbeek

Ervaring met mensen met een handicap, zoekt werk in de buurt van Brussel.

GSM: 0495/58.86.07

Email: flomarien@gmail.com

Katrin uit Averbode

Graduaat Sociale Readaptatiewetenschappen. Ervaring als persoonlijk assistent.

GSM: 0498/12.03.45

Email: katrin.depreter@telenet.be

Caroline uit Begijnendijk

Ervaring met autisme en fysieke beperking

GSM: 0495/57.00.05

Email: linnavez@hotmail.com

Koen uit Dilbeek

Werkt halftijds als verzorgende bij personen met een handicap.

Tel: 02/582.54.42

Email: koen_zelderloo@hotmail.com

Verhuizen... dat nooit!

Alle verdiepingen weer bereikbaar

Vraag vrijblijvend informatie

0800 94 365 - GRATIS

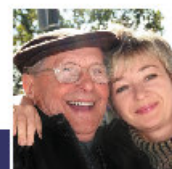
Overal in België - 24u/24u!

Esthetisch en discreet!

Eigen fabricaat!

NIEUW
ook voor smalle trappen!

www.monolift.be

Trapliften

ThyssenKrupp Monolift nv

Kaleweg 20 - 9030 Gent - Fax 09 216 65 75 - info@monolift.be - Regionale centra: 02 217 37 84 - 03 239 21 43 - 011 25 25 43 - 09 216 65 65 - 050 34 54 50

Hoofdzetel BOL-BUDIV

Kerkstraat 108
9050 Gentbrugge

Telefoon: (09)324.38.77

Fax: (09)324.38.79

E-mail: info@bol-online.be

Met BOL-BUDIV draait je PAB rond!

BEZOEK ONS OP HET
WEB

WWW.BOL-BUDIV.BE

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van BOL-BUDIV, de belangenvereniging van personen met een handicap die een onafhankelijk leven willen uitbouwen en inclusie willen realiseren. Dit kan met het Persoonlijke Assistentie Budget (PAB)

BOL-BUDIV verenigt budgethouders en kandidaat-budgethouders. Zij ondersteunt personen met een handicap bij het aanvragen van een PAB en het opstarten van een PAB. BOL-BUDIV zoekt en vindt ook een antwoord op alle vragen rond werkgeverschap van een persoonlijke assistent, uw verplichtingen ten opzichte van het VAPH (Vlaams Fonds) en uw rechten als budgethouder.

BOL-BUDIV beïnvloedt het beleid en voert campagnes. Zo wil zij ervoor zorgen dat er een goed uitgewerkt systeem van directe financiering in Vlaanderen komt. Dan kan iedere persoon met een handicap zelf beslissen door wie, wanneer en hoe hij ondersteund wordt.

Deze nieuwsbrief biedt informatie, achtergronden en opinies rond het PAB en andere vormen van directe financiering.

De weergegeven standpunten zijn voor rekening van de auteurs, hetzij anders vermeld.